

อนุกรมวิธานพืช

อักษร

๓

เล่ม ๒

อนุกรมวิธานพืช อักษร ต เล่ม ๒ ฉบับราชบัณฑิตยสภา

จัดทำโดย คณะกรรมการจัดทำอนุกรมวิธานพืช
สำนักงานราชบัณฑิตยสภา
สนามเสือป่า เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทร. ๐ ๒๓๕๖ ๐๔๖๖-๗๐ โทรสาร ๐ ๒๓๕๖ ๐๔๘๓
<http://www.orst.go.th>

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๕

จำนวน ๘๐๐ เล่ม

ราคาเล่มละ ๘๔๐ บาท

สำนักงานราชบัณฑิตยสภาสงวนลิขสิทธิ์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

อนุกรมวิธานพืช อักษร ต เล่ม ๒ ฉบับราชบัณฑิตยสภา.-- กรุงเทพฯ : คณะกรรมการจัดทำ

อนุกรมวิธานพืช สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, ๒๕๖๕.

๔๘๐ หน้า.

๑. พืช. ๒. พฤกษศาสตร์. I. ชื่อเรื่อง.

581

ISBN 978-616-389-154-9

ที่ปรึกษา

นายศานติ ภัคคีคำ รองเลขาธิการ รักษาราชการแทนเลขาธิการราชบัณฑิตยสภา

บรรณาธิการที่ปรึกษา

นางสาวอารี พลดี ผู้อำนวยการกองวิทยาศาสตร์

บรรณาธิการและผู้ควบคุมการจัดพิมพ์

นางสาวกนกพร ชื่นใจดี นักวรรณศิลป์ชำนาญการ กองวิทยาศาสตร์

นางสาวมณฑิรา เกษมสุข นักวรรณศิลป์ชำนาญการ กองวิทยาศาสตร์

พิมพ์ที่ บริษัท ธนาเพรส จำกัด

๙ ซอยลาดพร้าว ๖๔ แยก ๑๔ วังทองหลาง วังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๓๐ ๔๑๑๔ โทรสาร ๐ ๒๑๐๘ ๘๙๕๐ www.tanapress.com

คำนำ

สำนักงานราชบัณฑิตยสภาได้จัดพิมพ์หนังสืออนุกรมวิธานพืชเผยแพร่ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นหนังสือชุดเรียงลำดับตามอักษรภาษาไทย โดยเล่มปัจจุบัน คือ หนังสืออนุกรมวิธานพืช อักษร ต เล่ม ๑ ฉบับราชบัณฑิตยสภา ซึ่งพิมพ์เผยแพร่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้รวบรวมพรรณพืช อักษร ต มาจัดพิมพ์ในลำดับแรก จำนวน ๒๐๗ ชนิด

บัดนี้ คณะกรรมการจัดทำอนุกรมวิธานพืชได้รวบรวมพรรณพืช อักษร ต ส่วนที่เหลือ จำนวน ๒๔๑ ชนิด มาจัดทำคำอธิบายลักษณะของพรรณพืช ถิ่นกำเนิด เขตการกระจายพันธุ์ รวมทั้งประโยชน์และโทษ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้จัดพิมพ์หนังสืออนุกรมวิธานพืช อักษร ต เล่ม ๒ ฉบับราชบัณฑิตยสภา เผยแพร่อีกเล่มหนึ่ง

สำนักงานราชบัณฑิตยสภาขอขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านและผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานภายนอก ที่กรุณาเขียนคำอธิบายลักษณะของพรรณพืชฯ ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และให้ความร่วมมือในการค้นคว้าข้อมูล โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นหนังสือที่มีคุณค่าทางวิชาการและเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพรรณพืชและประชาชนผู้สนใจทั่วไป

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์)

นายกษราชบัณฑิตยสภา

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา

พฤษภาคม ๒๕๖๕

คณะกรรมการจัดทำอนุกรมวิธานพืช

ประกอบด้วย

๑. ดร.จำลอง เพ็งคล้าย	ประธานกรรมการ
๒. ดร.ก่องกานดา ชยามฤต	กรรมการ
๓. รศ.กัลยา ภราโดย	กรรมการ
๔. นางจารีย์ บันสิทธิ์	กรรมการ
๕. รศ.บุศบรรณ ณ สงขลา	กรรมการ
๖. ดร.ปราโมทย์ ไตรบุญ	กรรมการ
๗. นางลีนา ผู้พัฒนพงศ์	กรรมการ
๘. ดร.สมราน สุดดี	กรรมการ
๙. รศ. ดร.อบฉันท ไทยทอง	กรรมการ
๑๐. รศ. ดร.อารีย์ ทองภักดี	กรรมการ
๑๑. นางปริญญาณูช กลิ่นรัตน์	กรรมการ
๑๒. รศ. ดร.ฉัตรชัย เงินแสงสรวย	กรรมการ
๑๓. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชา
(รศ. ดร.ดวงใจ ศุขเฉลิม)	กรรมการ
๑๔. เจ้าหน้าที่ราชบัณฑิตยสภา
นางสาวกนกพร ชื่นใจดี (ตั้งแต่ ๓๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๒-ปัจจุบัน)	กรรมการและเลขานุการ
๑๕. เจ้าหน้าที่ราชบัณฑิตยสภา
นางสาวมณฑิรา เกษมสุข (ตั้งแต่ ๓๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๒-ปัจจุบัน)	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คำชี้แจง

การจัดทำอนุกรมวิธานพืช

ก. วัตถุประสงค์

เพื่อจัดทำชื่อและบรรยายลักษณะพรรณพืชที่มีอยู่ในประเทศไทยตามหลักของวิชาอนุกรมวิธาน โดยเรียงลำดับชื่อไทยในลักษณะของพจนานุกรม

ข. วิธีดำเนินการ

- รวบรวมข้อมูลพรรณพืชจากสภาพธรรมชาติ พิพิธภัณฑสถานพืช ตำรา และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพืช
- พิจารณาชื่อที่นิยมใช้กันให้เป็นชื่อหลัก
- จัดทำคำอธิบายลักษณะพรรณพืช ถิ่นกำเนิด เขตการกระจายพันธุ์ รวมทั้งประโยชน์และโทษที่มี
- จัดหาภาพประกอบ

ค. ขอบเขต

จัดทำคำอธิบายเฉพาะพรรณพืชที่มีชื่อไทยและมีการกระจายพันธุ์ในประเทศไทยตามธรรมชาติ รวมทั้งพืชที่นำเข้ามาปลูกเป็นเวลานานจนรู้จักกันแพร่หลาย

ง. หลักเกณฑ์การเขียนคำอธิบาย

- เรียงลำดับชื่อพรรณพืชภาษาไทยตามลำดับอักษรในรูปพจนานุกรมเป็นลำดับแรก แล้วตามด้วยชื่อวิทยาศาสตร์พร้อมด้วยชื่อผู้ตั้งชื่อพรรณพืช หากมีชื่อพ้อง ชื่อสามัญ ชื่ออื่น ๆ ก็ได้แสดงไว้ด้วย
- พรรณพืชที่มีชื่อไทยซ้ำกัน ไม่ว่าจะอยู่ในวงศ์เดียวกันหรืออยู่ต่างวงศ์กัน จะมีเลขกำกับไว้ท้ายชื่อนั้น ๆ เช่น ตะไคร้หอม ๑ ตะไคร้หอม ๒ ตะไคร้หอม ๓
- ชื่อวงศ์ใช้ตามหนังสือ The Plant-Book ของ D. J. Mabberley, Cambridge University Press, 1997 และตามเอกสารที่ตีพิมพ์เพิ่มเติมและมีการใช้แพร่หลาย
- ชื่อผู้ตั้งชื่อพรรณไม้ใช้ตามหนังสือ Authors of Plant Names ของ R. K. Brummitt and C. E. Powell, Royal Botanic Gardens, Kew, 1992 และยึดตาม International Plant Name Index (IPNI: ipni.org) ส่วนชื่อที่ยังไม่มีรายละเอียดจะได้เพิ่มเติมในโอกาสต่อไป
- ชื่อสารประกอบทางเคมีจะถอดเป็นภาษาไทยเฉพาะคำที่รู้จักกันแพร่หลาย นอกนั้นจะคงภาษาอังกฤษไว้
- อักษรย่อจะใช้เฉพาะคำที่รู้จักกันดีอยู่แล้ว เช่น มม. (มิลลิเมตร) ซม. (เซนติเมตร) ม. (เมตร)
- ศัพท์บัญญัติที่ใช้ในคำอธิบาย (ถ้ามี) ให้สอดคล้องเพิ่มเติมได้ในหนังสือศัพท์พฤกษศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๖๐ เช่น

ลักษณะวิสัย หมายถึง รูปร่างลักษณะที่ปรากฏให้เห็นโดยทั่วไป เช่น พืชมีลักษณะวิสัยเป็นไม้ต้น ไม้เถา ถ้าในสาหร่าย แบคทีเรีย หรือรา มีลักษณะวิสัยเป็นสาย เป็นเส้น หรือเป็นกลุ่ม

ถิ่นที่อยู่ หมายถึง บริเวณที่พืชหรือกลุ่มพืชขึ้นอยู่กับธรรมชาติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเภทของดิน ปริมาณน้ำ อุณหภูมิ และอื่น ๆ เช่น บริเวณชายหาด ตามเขาหินปูน ในบ่อ หนอง คลอง บึง

๘. คำอธิบายที่เป็นลักษณะปรกติของพืช เช่น ดอกสมบูรณ์เพศ ใบสีเขียว จะไม่บรรยายไว้ แต่จะระบุเมื่อเป็นดอกแยกเพศ มีขน หรือมีลักษณะพิเศษอื่น ๆ

๙. การบรรยายลักษณะพรรณพืชอาจแตกต่างกันไปบ้าง แม้ว่าเป็นพืชสกุลหรือวงศ์เดียวกัน เนื่องจากต้องคงเอกลักษณ์การบรรยายของผู้เขียนแต่ละคนไว้

การเขียนชื่อพฤกษศาสตร์หรือชื่อวิทยาศาสตร์ของพืช*

ชื่อพฤกษศาสตร์หรือชื่อวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยคำ ๒ คำ เป็นระบบชื่อที่เรียกว่า binomial nomenclature คำแรกเป็นชื่อสกุล (generic name) คำที่สองเป็นคำระบุชนิด (specific epithet) ในการเขียนชื่อพฤกษศาสตร์ที่สมบูรณ์จะต้องมีชื่อบุคคลผู้ตั้งชื่อพืชนั้น (author) ต่อท้ายด้วย เช่น ตำหยาวแขก มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Alphonsea javanica* Scheff. จะมี Scheffer เป็นผู้ตั้งชื่อพฤกษศาสตร์ของตำหยาวแขก โดยมีชื่อย่อที่ถูกต้องคือ Scheff. หลักการเขียนชื่อ author ให้ยึดตามหนังสือ *Authors of Plant Names* ของสวนพฤกษศาสตร์ควิสหราชอาณาจักรและยึดตาม International Plant Name Index (IPNI: ipni.org)

ชื่อสกุล (generic name) ให้เขียนขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ ส่วนคำระบุชนิด (specific epithet) ให้เขียนด้วยตัวพิมพ์เล็ก ยกเว้นชื่อที่มาจากชื่อบุคคล หรือชื่อที่เคยเป็นชื่อสกุลมาก่อน ในอดีตอาจเขียนขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ แต่ปัจจุบันนิยมให้เขียนเป็นตัวพิมพ์เล็กหมด ทั้งชื่อสกุลและคำระบุชนิด **ให้ขีดเส้นใต้ พิมพ์เป็นตัวหนา หรือพิมพ์เป็นตัวเอน** เพื่อให้รู้ว่าเป็นชื่อในภาษาละติน ส่วนชื่อผู้ตั้งชื่อพืช (author) ให้เขียนตามปกติ คือ ไม่ขีดเส้นใต้ ไม่เป็นตัวหนา หรือไม่เป็นตัวเอน เช่น

ดีอ *Piper majusculum* Blume
Piper majusculum Blume
Piper majusculum Blume

ตั้งเครือ *Rhaphidophora decurvisa* Schott
Rhaphidophora decurvisa Schott
Rhaphidophora decurvisa Schott

การขีดเส้นใต้ ปกตินิยมใช้เมื่อเขียนด้วยมือหรือพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ดีด ส่วนการพิมพ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์นิยมให้เป็นตัวเอนหรือตัวหนา **ปัจจุบันตามเอกสารทางวิชาการทั่วไปนิยมใช้เป็นตัวเอนมากที่สุด** ถ้ามี subspecies (ใช้ตัวย่อ subsp. หรือ ssp.) หรือ variety (ใช้ตัวย่อ var.) ให้คำว่า subsp., ssp. หรือ var. เขียนเป็นตัวปกติ คือ ไม่ขีดเส้นใต้ ไม่หนา หรือไม่เอน เช่น ตาเสือ ๓ *Chisocheton macrophyllus* King subsp. *fulvescens* Mabb. หรือ *Chisocheton macrophyllus* King ssp. *fulvescens* Mabb. เตยชะงัด *Freycinetia javanica* Blume var. *javanica*

ถ้าเป็นชื่อพันธุ์ปลูก (cultivar name) ให้เขียนชื่อพันธุ์ขึ้นต้นด้วยตัวใหญ่ในเครื่องหมาย ‘ ’ (ไม่ใช่ “ ”) และให้เขียนเป็นตัวปกติ คือ ไม่เอียง ไม่เอน ไม่หนา ชื่อ author ไม่ต้องอ้าง เช่น คัทลียาควีนสิริกิติ์ *Cattleya* ‘Queen Sirikit’ ดอนย่าควีนสิริกิติ์ *Mussaenda philippica* ‘Queen Sirikit’ ดอนย่าลูซ *Mussaenda philippica* A. Rich. ‘Dona Luz’ ไทรย้อยใบด่าง *Ficus benjamina* ‘Variegata’ ดอกสามเดือน *Hydrangea macrophylla* ‘Ami Pasquie’ ตัวย่อ cv. แต่ก่อนอนุญาตให้ใช้ได้ ปัจจุบันไม่ใช่ เช่น กุหลาบควีนสิริกิติ์ *Rosa* cv. Queen Sirikit หรือ *Rosa* cv. ‘Queen Sirikit’ เป็นการเขียนที่ผิด ที่ถูกต้องคือ *Rosa* ‘Queen Sirikit’ โดยต้องตัดคำว่า cv. ออกจากการเขียนและตั้งชื่อพันธุ์ปลูกควบคุมโดย International Code of Nomenclature for Cultivated Plants

* ดร.สมราน สุดดี เรียบเรียง

ถ้าเป็นชื่อลูกผสม (hybrid name) จะมีเครื่องหมายคูณ (×) แสดงให้ทราบว่า เป็นลูกผสม เช่น แตรนางฟ้า *Brugmansia × candida* Pers. เครื่องหมายคูณ (×) ต้องไม่เอน ถ้าไม่มีเครื่องหมายนี้ในคอมพิวเตอร์ให้ใช้ตัวอักษร x แทนได้ แต่ต้องเป็นตัวพิมพ์เล็กเท่านั้น

ในเอกสารทางวิชาการทั่วไป เมื่อกล่าวถึงชื่อสกุลเป็นครั้งที่ ๒ อาจใช้ตัวย่อจากอักษรตัวแรกที่เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ได้ถ้าไม่ทำให้เกิดความสับสน เช่น เมื่อกล่าวถึงเต้าหลวง *Macaranga gigantea* (Rchb. f. et Zoll.) Müll. Arg. แล้วมากล่าวถึงเต้าหลวงสยาม อาจใช้ตัวย่อได้ เช่น *M. siamensis* S. J. Davies

ส่วนการกล่าวถึงชื่อสกุลโดยรวมโดยไม่ระบุว่าเป็นชนิดใด อาจใช้ spp. ต่อท้ายชื่อสกุลได้ เช่น ถ้าต้องการเขียนป้ายปักไว้หน้าแปลงกล้าไม้ในสกุลตัวซึ่งมีหลายชนิด แต่ไม่มีการระบุให้แน่ชัดว่าเป็นชนิดใดบ้าง อาจเขียนเป็น *Cratoxylum* spp. แต่ถ้าเป็นการกล่าวถึงต้นไม้ชนิดเดียวที่ทราบชื่อสกุล แต่ไม่ทราบว่า เป็นชนิดใด ให้ใช้ sp. ต่อท้าย เช่น ต้องการเขียนป้ายแสดงชื่อต้นไม้ต้นหนึ่งตามเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ซึ่งทราบแน่นอนว่าเป็นพืชสกุลตัว แต่ไม่ทราบชนิด อาจเขียนเป็น *Cratoxylum* sp. กรณีนี้ห้ามเขียนเป็น *Cratoxylum* spp. โดยเด็ดขาด เพราะ spp. หมายถึงหลายชนิด

การเขียนชื่อวงศ์

ชื่อวงศ์จะต้องลงท้ายด้วย -aceae ตามกฎการตั้งชื่อพืช* ของ International Code of Nomenclature for algae, fungi, and plants (ICN) โดยชื่อวงศ์ต้องมีสกุลต้นแบบรองรับ แต่มีข้อยกเว้นสำหรับพืชบางวงศ์ที่ไม่ได้ลงท้ายด้วย -aceae โดยชื่อเหล่านี้ใช้มาเป็นเวลานานและเป็นที่ยอมรับหรือเป็นที่นิยมมากกว่า ICN จึงให้ใช้ชื่อวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -ae ทั้ง ๘ วงศ์นี้เป็น alternative name ได้ ซึ่งหมายถึงชื่อที่สามารถเลือกใช้แทนชื่อวงศ์ที่ถูกต้องตามกฎนี้ได้แก่

ชื่อตามกฎ ICN	สกุลต้นแบบ (type genus)	alternative name	ตัวอย่าง
Asteraceae	<i>Aster</i> L.	Compositae	ตีนตุ๊กแก ๒ โดงโธ้ง
Brassicaceae	<i>Brassica</i> L.	Cruciferae	กะหล่ำปลี กระน้ำ ผักกาด
Poaceae	<i>Poa</i> L.	Gramineae	ตะไคร้แดง ตะไคร้หอม ๑ ตะไคร้หอม ๒ ตะไคร้หอม ๓
Clusiaceae	<i>Clusia</i> L.	Guttiferae	ตั้งหนขาว ตั้งหนน้ำ ชะมวง มังคุด รง
Lamiaceae	<i>Lamium</i> L.	Labiatae	ตอกภูหลวง ตอกม่วง ตอกภูหลวง ตอกม่วง
Fabaceae	<i>Faba</i> Mill.	Leguminosae	ตริงบาดาล ต้นหยง ตาปลาตะวันออก ตาปลาป่าปูน ตึงหาย
Arecaceae	<i>Areca</i> L.	Palmae	ตองหนาม ตาลกึ่ง ตาลเดี่ยว ตาลฟ้า ตาลแสด ตาว
Apiaceae	<i>Apium</i> L.	Umbelliferae	ผักชี ผักชีฝรั่ง

คำอธิบายการเขียนชื่อวงศ์ที่พบในหนังสืออนุกรมวิธานพืช อักษร ด

๑. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae แล้ววงเล็บด้วยวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -ae ต่อท้าย

หมายความว่า พืชชนิดนั้น ๆ มีชื่อวงศ์ที่เขียนถูกต้องตามกฎ ICN ซึ่งลงท้ายด้วย -aceae แต่มีชื่อวงศ์ที่ยอมรับและใช้มาเป็นเวลานานซึ่งเป็น alternative name ลงท้ายด้วย -ae เช่น

* กฎเกณฑ์ในการตั้งชื่อพืชที่ได้มาจากการประชุม International Botanical Congress (IBC) ซึ่งเป็นการประชุมระดับนานาชาติทุก ๖ ปี และมีการตีพิมพ์ออกมาเป็นหนังสือ ซึ่งในการประชุมครั้งที่ ๑๘ ที่กรุงเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย เมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๒๐๑๑ ชื่อหนังสือได้เปลี่ยนจาก International Code of Botanical Nomenclature (ICBN) เป็น International Code of Nomenclature for algae, fungi, and plants (ICN) เหตุผลของการเปลี่ยนชื่อเนื่องจาก คำว่า “Botanical” อาจทำให้ผู้ใช้เกิดความสับสนว่ากฎเกณฑ์นี้ใช้เฉพาะพืชเท่านั้น แต่ความจริงแล้วกฎเกณฑ์นี้ครอบคลุมไปถึงการตั้งชื่อของเห็ด รา และสาหร่าย ด้วย

ตองหนา *Salacca griffithii* A. J. Hend. วงศ์ *Arecaceae* (*Palmae*) หมายความว่า พืชชนิดนี้มีชื่อวงศ์ตามกฎ ICN คือ *Arecaceae* แต่มีชื่อวงศ์ที่คุ้นเคยและใช้มาเป็นเวลานานซึ่งเป็น alternative name คือ *Palmae*

โตงไฉ้ง *Microglossa pyrifolia* (Lam.) Kuntze วงศ์ *Asteraceae* (*Compositae*) หมายความว่า พืชชนิดนี้มีชื่อวงศ์ตามกฎ ICN คือ *Asteraceae* แต่มีชื่อวงศ์ที่คุ้นเคยและใช้มาเป็นเวลานานซึ่งเป็น alternative name คือ *Compositae*

ตะไคร้แดง *Cymbopogon martinii* (Roxb.) W. Watson วงศ์ *Poaceae* (*Gramineae*) หมายความว่า พืชชนิดนี้มีชื่อวงศ์ตามกฎ ICN คือ *Poaceae* แต่มีชื่อวงศ์ที่คุ้นเคยและใช้มาเป็นเวลานานซึ่งเป็น alternative name คือ *Gramineae*

๒. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย *-aceae* แล้ววงเล็บด้วยวงศ์ที่ลงท้ายด้วย *-aceae* อีกวงศ์หนึ่งต่อท้าย

หมายความว่า พืชชนิดนั้น ๆ เดิมจัดอยู่ในสกุลที่อยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย *-aceae* วงศ์หนึ่ง แต่ตามระบบการจำแนกของ APG IV (*Angiosperm Phylogeny Group; APG IV*) ค.ศ. ๒๐๑๖ ได้ย้ายมาอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย *-aceae* อีกวงศ์หนึ่ง โดยวงศ์เดิมถูกยุบไปแล้ว เช่น

ตีนเป็ดป่า *Ardisia murtonii* H. R. Fletcher วงศ์ *Primulaceae* (*Myrsinaceae*) หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในสกุลที่เดิมอยู่ในวงศ์ *Myrsinaceae* ปัจจุบันวงศ์นี้ได้ยุบไปรวมกับวงศ์ *Primulaceae*

ตะขบใต้ *Hemisclopiopsis trimera* (Boerl.) Slooten วงศ์ *Salicaceae* (*Flacourtiaceae*) หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในสกุลที่เดิมอยู่ในวงศ์ *Flacourtiaceae* ปัจจุบันวงศ์นี้ได้ยุบไปรวมกับวงศ์ *Salicaceae*

ตุมกาขาว *Strychnos nux-blanda* A. W. Hill วงศ์ *Loganiaceae* (*Strychnaceae*) หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในสกุลที่เดิมอยู่ในวงศ์ *Strychnaceae* ปัจจุบันวงศ์นี้ได้ยุบไปรวมกับวงศ์ *Loganiaceae*

๓. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย *-aceae* แล้ววงเล็บตามด้วยข้อความ “แยกมาจากวงศ์” ที่ลงท้ายด้วย *-aceae* อีกวงศ์หนึ่งต่อท้าย

หมายความว่า พืชชนิดที่อยู่ภายใต้สกุลนั้น ๆ เดิมอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย *-aceae* วงศ์หนึ่ง แต่ตามระบบการจำแนกของ APG IV สกุลนั้นถูกย้ายมาอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย *-aceae* อีกวงศ์หนึ่ง โดยวงศ์เดิมยังคงมีอยู่ เช่น

ตุมพระ *Bhesa paniculata* Arn. วงศ์ *Centroplacaceae* (แยกมาจากวงศ์ *Celastraceae*) หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในสกุลที่เดิมอยู่ในวงศ์ *Celastraceae* ปัจจุบันแยกมาอยู่ในวงศ์ *Centroplacaceae*

ตำเสา *Ternstroemia wallichiana* (Griff.) Engl. วงศ์ *Pentaplylacaceae* (แยกมาจากวงศ์ *Theaceae*) หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในสกุลที่เดิมอยู่ในวงศ์ *Theaceae* ปัจจุบันแยกมาอยู่ในวงศ์ *Pentaplylacaceae*

ใต้ใบใหญ่ *Sauropus amabilis* Airy Shaw วงศ์ *Phyllanthaceae* (แยกมาจากวงศ์ *Euphorbiaceae*) หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในสกุลที่เดิมอยู่ในวงศ์ *Euphorbiaceae* ปัจจุบันแยกมาอยู่ในวงศ์ *Phyllanthaceae*

๔. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae แล้ววงเล็บด้วยวงศ์ที่ลงท้าย -ae และมีข้อความ “สกุลนี้ย้ายมาจากวงศ์” ที่ลงท้ายด้วย -aceae อีกวงศ์หนึ่งต่อท้าย

หมายความว่า พืชชนิดนั้น ๆ จัดอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae เป็นชื่อที่ถูกต้องตามกฎหมาย ICN แต่ชื่อวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -ae เป็นชื่อที่คุ้นเคยหรือเป็นชื่อที่นิยมมาเป็นเวลานาน กฎ ICN จึงให้ใช้ได้ ปัจจุบันสกุลนี้ถูกย้ายมาจากวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae อีกวงศ์หนึ่ง ตามระบบการจำแนกของ APG IV โดยวงศ์เดิมยังคงมีอยู่ เช่น

ตอกภูหลวง *Callicarpa phuluangensis* Leerat. et A. J. Paton วงศ์ Lamiaceae (Labiatae) สกุลนี้ย้ายมาจากวงศ์ Verbenaceae หมายความว่า พืชชนิดนี้เดิมจัดอยู่ในสกุลที่อยู่ในวงศ์ Verbenaceae ปัจจุบันอยู่ในวงศ์ Lamiaceae หรือมีชื่อที่คุ้นเคยหรือเป็นชื่อที่นิยมมาเป็นเวลานาน คือ Labiatae ทั้งนี้ วงศ์ Verbenaceae ยังคงมีอยู่

ตอกม่วง *Callicarpa bodinieri* H. Lév. วงศ์ Lamiaceae (Labiatae) สกุลนี้ย้ายมาจากวงศ์ Verbenaceae หมายความว่า พืชชนิดนี้เดิมจัดอยู่ในสกุลที่อยู่ในวงศ์ Verbenaceae ปัจจุบันอยู่ในวงศ์ Lamiaceae หรือมีชื่อที่คุ้นเคยหรือเป็นที่นิยมมาเป็นเวลานาน คือ Labiatae ทั้งนี้ วงศ์ Verbenaceae ยังคงมีอยู่

๕. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae แล้วตามด้วยวงศ์ย่อยที่ลงท้ายด้วย -oideae

หมายความว่า พืชชนิดนั้น ๆ จัดจำแนกอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae และจัดอยู่ในวงศ์ย่อยที่ลงท้ายด้วย -oideae เช่น

ตาเป็ดตาไก่ ๒ *Psychotria asiatica* L. วงศ์ Rubiaceae-Rubioideae หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในวงศ์ Rubiaceae และจัดจำแนกอยู่ในวงศ์ย่อย Rubioideae

ตลับเกลือ *Sida mysorensis* Wight et Arn. วงศ์ Malvaceae-Malvoideae หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในวงศ์ Malvaceae และจัดจำแนกอยู่ในวงศ์ย่อย Malvoideae

๖. วงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae แล้ววงเล็บด้วยวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -ae แล้วตามด้วยวงศ์ย่อยที่ลงท้ายด้วย - oideae

หมายความว่า พืชชนิดนั้น ๆ จัดจำแนกอยู่ในวงศ์ที่ลงท้ายด้วย -aceae แต่มีชื่อวงศ์ที่คุ้นเคยและใช้มาเป็นเวลานานซึ่งเป็น alternative name ลงท้ายด้วย -ae โดยพืชชนิดนั้น ๆ จัดอยู่ในวงศ์ย่อยที่ลงท้ายด้วย -oideae เช่น

ตริ่งบาดาล *Senna sulfurea* (DC. ex Collad.) H. S. Irwin et Barneby วงศ์ Fabaceae (Leguminosae)-Caesalpinioideae หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในวงศ์ Fabaceae แต่มีชื่อวงศ์ที่คุ้นเคยและใช้มาเป็นเวลานานซึ่งเป็น alternative name คือ Leguminosae และจัดจำแนกอยู่ในวงศ์ย่อย Caesalpinioideae

ตาปลาตะวันออก *Derris pseudomarginata* Sirich. วงศ์ Fabaceae (Leguminosae)-Papilionoideae หมายความว่า พืชชนิดนี้จัดอยู่ในวงศ์ Fabaceae แต่มีชื่อวงศ์ที่คุ้นเคยและใช้มาเป็นเวลานานซึ่งเป็น alternative name คือ Leguminosae และจัดจำแนกอยู่ในวงศ์ย่อย Papilionoideae